

afstande kortere. Men også her møder vi jo i virkeligheden et dilemma.

En god infrastruktur øger mobiliteten, og det er jo til gavn for samfundet som helhed, men det er ikke sikkert, at det nødvendigvis gavner de små steder og de mere tyndt befolkede områder relativt set i forhold til bykoncentrationerne.

Det er dog på den anden side klart, at en god infrastruktur i en udsat region er nødvendig, hvis nye virksomheder skal tiltrækkes.

Den store trafikaftale om investeringer frem til år 2010, som den tidligere regering sidste år indgik med bl.a. de nuværende regeringspartier, indebærer en betydelig udbygning af det statslige vejnet i stort set alle regioner. Det var et centralt element i aftalen, at der skulle være en rimelig geografisk balance i de statslige trafikinvesteringer.

Min kollega i Miljøministeriet har også en stor rolle at spille i forhold til den regionale udvikling. Jeg har allerede nævnt forslaget til en ændring af planloven. Herudover vil der sidst på året blive afgivet en landsplanredegørelse, hvor temaet er »Et Danmark i balance«.

Her vil det ud fra en planlægningsvinkel blive diskuteret, hvorledes der kan sikres gode og ligelige levevilkår, uanset hvor i landet man bor.

Fra mit eget område har jeg allerede nævnt initiativerne vedrørende den kommunale finansiering og den kommunaløkonomiske balance, som er helt centrale i denne diskussion.

Herudover vil jeg erindre om, at Folketinget nu har vedtaget loven om sammenlægning af de bornholmske kommuner. Loven betyder, at der vil ske en sammenlægning af de nuværende fem kommuner og amtskommunen til en ny kommune: Bornholms Regionskommune. Jeg er sikker på, at kommunesammenlægningen får en positiv betydning for kvaliteten af den kommunale service til gavn for befolkning og erhvervsliv på Bornholm.

Kl. 10.20

Sammenlægningen indebærer også bedre mulighed for koordinering af indsatsen for udvikling af erhverv og bosætning på Bornholm. Kommunesammenlægningen kan således være med til at give regionen en ny frisk start.

Jeg tror, man kan opnå lignende, gavnlige effekter andre steder i landet, enten ved egentlige kommunesammenlægninger eller ved en udvidelse af de kommunale samarbejder. Regeringen vil følge udviklingen opmærksomt, men jeg vil gerne understrege, at regeringen ikke har til

hensigt at tvinge bestemte ændringer igennem. Omvendt vil vi ikke stille os i vejen for dem.

De danske EU-programmer spiller også en betydelig rolle i den regionalpolitiske indsats. Lad mig her blot nævne det danske Mål 2-program for perioden 2000-2006, som omfatter i alt 51 kommuner med tilsammen knap 550.000 indbyggere i amterne Bornholm, Fyn, Nordjylland, Ringkjøbing, Storstrøm, Viborg og Århus samt 27 småøer. De samlede investeringer under programmet ventes at andrage ca. 600 mio. euro i programperioden, hvoraf Europa-Kommissionen bidrager med 189 mio. euro.

Jeg vil også sige et par ord her afslutningsvis om finansloven, hvis indhold altid vil have en regional betydning. Regeringens finanslov for 2002 blev vedtaget i marts. Finansloven er et første skridt til sikring af en økonomisk holdbar udvikling af velfærden i Danmark til gavn for alle regioner i landet.

Som jeg sagde før, er det interessante i regionalpolitikken de samlede virkninger af de forskellige tiltag. Ud fra et sådant helhedssyn er det regeringens klare opfattelse, at finansloven bidrager til en mere ligelig regional udvikling, og jeg skal forklare hvorfor.

Et af de vigtigste instrumenter til en mere ligelig udvikling i Danmark er decentralisering. Når midler omprioriteres fra staten til service i amterne og kommunerne er det noget, som kommer alle regioner til gode. Det er netop det, der er sket med finansloven. Der bruges flere penge på sygehusene, der bruges flere penge i ældreplejen, som vil betyde flere arbejdspladser på disse områder i alle regioner.

Derimod bærer hovedstadsområdet en forholdsvis stor andel af de besparelser, der gennemføres på finansloven vedrørende bl.a. puljer, råd og nævn og centraladministrationen, f.eks. vil den største del af reduktionen af statsligt ansatte foregå her i hovedstadsregionen.

Nettoresultatet af finanslovens forskellige elementer vil altså være en gevinst for regionerne uden for hovedstadsområdet, og hermed bidrager finansloven altså til en større lighed mellem de danske regioner.

Så ved jeg godt, at der kan peges på enkelte steder rundt omkring i landet – også uden for de store byområder – som har mistet en institution eller oplevet en budgetreduktion. Men hæfter man sig ved sådanne enkelttilfælde som noget, der skulle karakterisere regeringens regionalpolitik, ja, så kommer man altså ud i en situation, hvor man ikke kan se skoven for bare træer.